

- 2) Czy nieważny i niezgodny z prawem wspólnotowym jest w szczególności art. 4 przedmiotowej decyzji, w stopniu, w jakim Komisja:
- naruszyła obowiązek przedstawienia odpowiedniego uzasadnienia zgodnie z art. 253 Traktatu WE, i/lub
  - naruszyła zasadę ochrony zaufania, i/lub
  - naruszyła zasadę proporcjonalności?
- 3) Niezależnie od powyższych kwestii, czy prawidłowa wykładnia art. 87 i następných Traktatu WE, art. 14 rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽²⁾ oraz ogólnych zasad prawa wspólnotowego, zwłaszcza tych przywołanych w uzasadnieniu, wyłącza stosowanie art. 1 dekretu z mocą ustawy nr 282 z dnia 24 grudnia 2002 r. (przekształconego w ustawę nr 27 z dnia 21 lutego 2003 r.)?

(1) Decyzja dotycząca systemu pomocy państwa, której Włochy udzieliły bankom.

(2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83 z 27 marca 1999, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony przez Consiglio di Stato (Sezonie Sesta), na podstawie postanowienia wydanego w dniu 24 lutego 2004 r., w sprawie Nuova società di telecomunicazioni S.p.a. przeciwko Ministero delle comunicazioni

(Sprawa C-339/04)

(2004/C 251/11)

Dnia 9 sierpnia 2004 r. do Sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony na podstawie postanowienia Consiglio di Stato działającej jako organ sędowniczy, wydanego dnia 24 lutego 2004 r. w sprawie Nuova società di telecomunicazioni S.p.a. przeciwko Ministero delle comunicazioni (Ministerstwo Łączności).

Consiglio di Stato zwróciła się do Trybunału Sprawiedliwości o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- „Czy zgodny z zasadami, które legły u podstaw dyrektywy nr 97/13/WE⁽¹⁾ jest przepis krajowy, który - nałożywszy na spółki uprawnione do świadczenia usług użyteczności publicznej, które w przeszłości utworzyły, dla własnych potrzeb i pod rządami regulacji przewidującej opłaty koncesyjne, sieci telekomunikacyjne, obowiązek utworzenia odrębnej spółki dla potrzeb prowadzenia działalności w sektorze telekomunikacyjnym - przewiduje, że ta odrębna spółka, pomimo posiadanego przez nią stosownego zezwolenia na świadczenie usług o charakterze powszechnym, obowiązana jest, choćby tymczasowo, uiścić dodatkową opłatę z tytułu udostępnienia sieci telekomunikacyjnej na rzecz spółki dominującej;
- Czy przepis krajowy, który nakłada (należy podkreślić, tymczasowo) obowiązek uiszczenia drugiej, dodatkowej

opłaty z tytułu działalności wykonywanej na rzecz spółki dominującej w wysokości opłaty w przeszłości uiszczanej przez spółkę dominującą pod rządami poprzedniej, opartej na wyłączności, regulacji prawnej, która odróżniała zezwolenia na systemy przeznaczone do użytku publicznego od zezwoleń w zakresie systemów przeznaczonych do użytku prywatnego, jest spójny z uregulowaniami wspólnotowymi i ich wykładnią przyjętą przez Sekcję Piątą Trybunału Sprawiedliwości w wyroku z dnia 18 września 2003 r.?”

(1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 kwietnia 1997 r. w sprawie wspólnych przepisów ramowych dotyczących ogólnych zezwoleń i indywidualnych licencji w dziedzinie usług telekomunikacyjnych Dz.U. L 117 z 7.5.1997, str. 15-27.

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia, Sezione Terza na podstawie postanowienia, wydanego w dniu 27 maja 2004 r., w sprawach: Carbotermo s.p.a. przeciwko Comune di Busto Arsizio i AGESP s.p.a., nr R.G. 265/2004, oraz Consorzio Alisei przeciwko Comune di Busto Arsizio i AGESP s.p.a. z interwencją uboczną A.G.E.S.I., nr R.G. 887/2004

(Sprawa C-340/04)

(2004/C 251/12)

Dnia 9 sierpnia 2004 r. do Sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony na podstawie postanowienia Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia, Sezione Terza (Okręgowy Sąd Administracyjny dla Lombardii, Sekcja Trzecia), wydanego dnia 27 maja 2004 r. w sprawach: Carbotermo s.p.a. przeciwko Comune di Busto Arsizio i AGESP s.p.a., nr R.G. 265/2004, oraz Consorzio Alisei przeciwko Comune di Busto Arsizio i AGESP s.p.a. z interwencją uboczną A.G.E.S.I., nr R.G. 887/2004.

Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia, Sezione Terza zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- Czy zgodne z dyrektywą nr 93/36/EWG⁽¹⁾ jest bezpośrednie udzielenie zamówienia na dostawę paliw i ciepła dla urządzeń grzewczych w budynkach będących własnością lub znajdujących się w zarządzie gminy, oraz na związaną z tym obsługę, kontrolę i konserwację (z przewagą wartości dostawy), spółce akcyjnej, której cały kapitał zakładowy znajduje się w danej chwili w posiadaniu innej spółki akcyjnej, której z kolei większościamiwspólnikiem (99,98 %) jest gmina udzielająca zamówienia, czy też spółce (AGESP), której bezpośrednimwspólnikiemnie jest podmiot publiczny, lecz inna spółka (AGESP Holding), której kapitał w 99,98 % jest obecnie w posiadaniu administracji publicznej?